

Karte za Ameriku

Biljana Stajic

Hodam ulicom
neko me prati
srce lupa
mrak je
nikog nigde
jeza u telu
stresem se
sve je bliže
počinjem da trčim
ulaz je zatvoren
zvonim na interfon
trčim dalje
samo da ne stojim
kakav mrak
kakav grad
nikog nema
nisam neki sprinter
srce me izdaje
strah je veći
i dalje me prati
stiže
povlači za kosu
otrgnem se
bežim
bežim
sijalica trepće
ne znam više gde sam
iskočiće mi srce
nije trebalo da pušim
znala sam
eto mi sada
trčim
ćutim stisnutih usana
osušenih usta
gubim torbu usput
tu mi je telefon.. novčanik
i tvoja slika, dokumenta
i brif sa posla
karta za avion
hoću da otputujem
vraćiću se posle
vraćiću se i torba će biti tu
da, ko bi je uzeo

možda neko uzme pare
a kartu neće
šta će nekome karta za Ameriku
trčim, ništa ne vidim
osećam ga blizu
još samo korak dva
škripa kočnica i moja strašna faca
osećam je ne vidim se
prazno belo
kola hitne pomoći
onog nema
neki klinac plače
sjebao je čaletova kola
otrezniio se odmah
ja u cveću krvava ležim
na licu osmeh
valjda sam srećna jer ne moram da trčim
beli mantil opipava puls
klima levo desno
trljaju mi grudi
unose u kola
klinac se sada bolesno smeje
panduri ga vode
grad još spava
subota jutro
zujim okolo
hoću da pronađem torbu
i svoju kartu za Ameriku
i tvoju sliku
više od svega
kuda sam trčala
fuck
neću valjda morati da obilazim sve
nemam vremena, već sam u tunelu
a svetlo sija
sećam se sivog ford fokusa
zapamtila sam jer smo hteli da ga kupimo
ti i ja
čak sam i zastala da ga pogledam
iako sam mahnito trčala, zastala sam
možda bi sve bilo drugačije
da nisam
možda se klinac ne bi zabio u mene
možda
nema veze, samo da pronađem torbu
i tvoju sliku

i da dođem kući
gde me čekaš ti
moja sreća
da dođem kući pre kraja tunela
i vidim spakovane kofere
zujim okolo i već sam očajna jer nema fokusa,
nema torbe, ništa ne prepoznajem
vidim nekog kroz maglu kako žuri
možda je to on
moram da mu vidim lice
i da ga prepoznam
kroz ono staklo u policiji
povlačim ga za tregere, osvrće se, vrišti,
kao da je video duha, možda me prepoznao,
počinje da trči...nije on, ovaj nema jednu nogu
evo sad je i pao..
kako ćeš da trčiš bez jedne noge, budalo!
zvoni mobilni u blizini
srce mi lupa
moj je
lociram ga
tu je i torba..i mobilni i slika i karta, karta je tu
mobilni zvoni,
vrištim od sreće
čujem sam tvoje halo, halo, mico gde si...cico?
kažem halo, halo, da li me čuješ, volim te cico...pico..
halo u slušalicu, pita gde sam, pita ko je to...uznemiren glas
halo....odjekuje
a šta ja da kažem...mene moja cica ne čuje
kao da ne postojim
kao da me više nema
da li je moguće...
da li je moguće da me nema, ikad?